

436.

Rozporządzenie № 3 Ministrów Robót Publicznych i Skarbu

z dnia 20 maja 1927 r.

w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w sprawie umarzania pożyczek na odbudowę.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 6 maja 1924 r. o pomocy państwowej na odbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych (Dz. U. R. P. № 49, poz. 492) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu wysokości umorzenia pożyczki na odbudowę poszkodowanym, wymienionym w art. 3 i 8 powołanej wyżej ustawy, bierze się za podstawę całkowitą sumę udzielonej pożyczki.

§ 2. Warunkiem całkowitego lub częściowego umorzenia pożyczki jest dokonanie odbudowy co najmniej w rozmiarach umożliwionych przyznaniem pożyczki w określonym terminie.

§ 3. Umorzenie pożyczki zależne jest nadto od:

- a) stanu majątkowego poszkodowanego,
- b) jego możliwości zarobkowania,
- c) wysokości przypuszczalnych jego dochodów,
- d) wpływu, jaki może wyrzucić uiszczenie pozostałych rat na egzystencję gospodarczą dłużnika.

§ 4. Umorzenie pożyczki, udzielonej instytucji o charakterze użyteczności publicznej, zależne jest od stanu majątkowego samej instytucji, jak również od stanu majątkowego osób lub zrzeczeń w istnieniu danej instytucji zainteresowanych, względnie ją utrzymujących i odpowiedzialnych za spłatę pożyczki.

§ 5. Ostatecznie ustalona do umorzenia suma będzie zmniejszona o wartość pieniężną zapomogi, udzielonej poprzednio poszkodowanemu w gotówce lub w naturze na cele odbudowy ze źródeł finansowych Państwa Polskiego, względnie państw zaborczych, jako też ze źródeł samorządowych lub społecznych.

§ 6. Uiszczone tytułem spłaty pożyczki raty kapitałowe, procenty i odsetki zwłoki, tudzież należności bankowe nie podlegają zwrotowi.

§ 7. Częściowe umorzenie pożyczki nie wywiera wpływu na określone w skrypcie dłużnym terminy płatności poszczególnych rat, a tylko zmniejsza odpowiednio wysokość tychże rat.

§ 8. Ubiegający się o umorzenie pożyczki winien wnieść podanie do starosty, jako przewodniczącego pożyczkowej komisji odbudowy, w której okręgu dokonał odbudowy budynków.

Do podania winno być dołączone zaświadczenie urzędu gminnego, względnie magistratu, że odbudowa budynków, na które udzielono pożyczki, została dokonana faktycznie i celowo. W zaświadczeniu tem ma być również stwierdzone istnienie warunków, przemawiających za umorzeniem pożyczki w części lub w całości, oraz okoliczność, czy stan majątkowy petenta zmienił się na korzyść lub niekorzyść od czasu wniesienia podania o pożyczkę.

§ 9. Wniesione podanie przekazuje starosta pożyczkowej komisji odbudowy, powołanej według art. 10 ustawy z dnia 6 maja 1924 r. w celu wyrażenia opinii i postawienia wniosku dla wojewódzkiej komisji odbudowy.

Skład i zakres działania wojewódzkiej komisji odbudowy określony jest w art. 11 ustawy z dnia 6 maja 1924 r.

Wnioski pożyczkowej komisji odbudowy i komisji wojewódzkiej winny cyfrowo określać sumę pieniężną, podlegającą umorzeniu.

§ 10. Co do składania przysięgi, pobierania diet i kosztów podróży przez członków komisji wojewódzkiej mają analogiczne zastosowanie przepisy § 7 rozporządzenia z dnia 28 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 680).

Uchwały komisji wojewódzkiej zapadają większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 11. Państwowy Bank Rolny przeprowadza umorzenie pożyczki na odbudowę, zawiadamiając o tem starostwo i stronę interesowaną.

Jeżeli pożyczka była hipotecznie zabezpieczona, Państwowy Bank Rolny zarządza wykreślenie z hipoteki odnośnej kwoty pożyczki.

§ 12. Państwowy Bank Rolny sporządza co pół roku sumaryczne zestawienia umorzonych pożyczek województwami i przesyła je do odnośnych województw, a z końcem każdego roku budżetowego sporządza analogiczne roczne zestawienia, które przedstawia Ministerstwu Robót Publicznych i Skarbu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*